

גורילות שוות זהב (2)

שומרי הראש של האישים

הפכו למשרתי הנשים

את מי שפחתו שלו, כאשר הצטרפו עוד אישים למעגל זכי אי-השמירה האישית - כמשה שרת, פינחס לבון, משה דיין ולוי אשכול - הוגדלה החוליה, או הוחלט שלא להציג מיד את אותם שומריהראש לאותם ה-

לשומריהראש של דויד בן-גוריון היה תפקיד נוסף, שאף הוא הוטל עליהם עלידי פולה, מדי יום, בכל מקום שבו היה בן-גוריון, היה עליהם לרדת בדיוק בשעה 10 בבוקר לתנות הסככות המסוכה למקום הימצאו של הזקן, לקנות צנצנת



דויד ומרים אשכול ושומריהראש לא כמו פולה

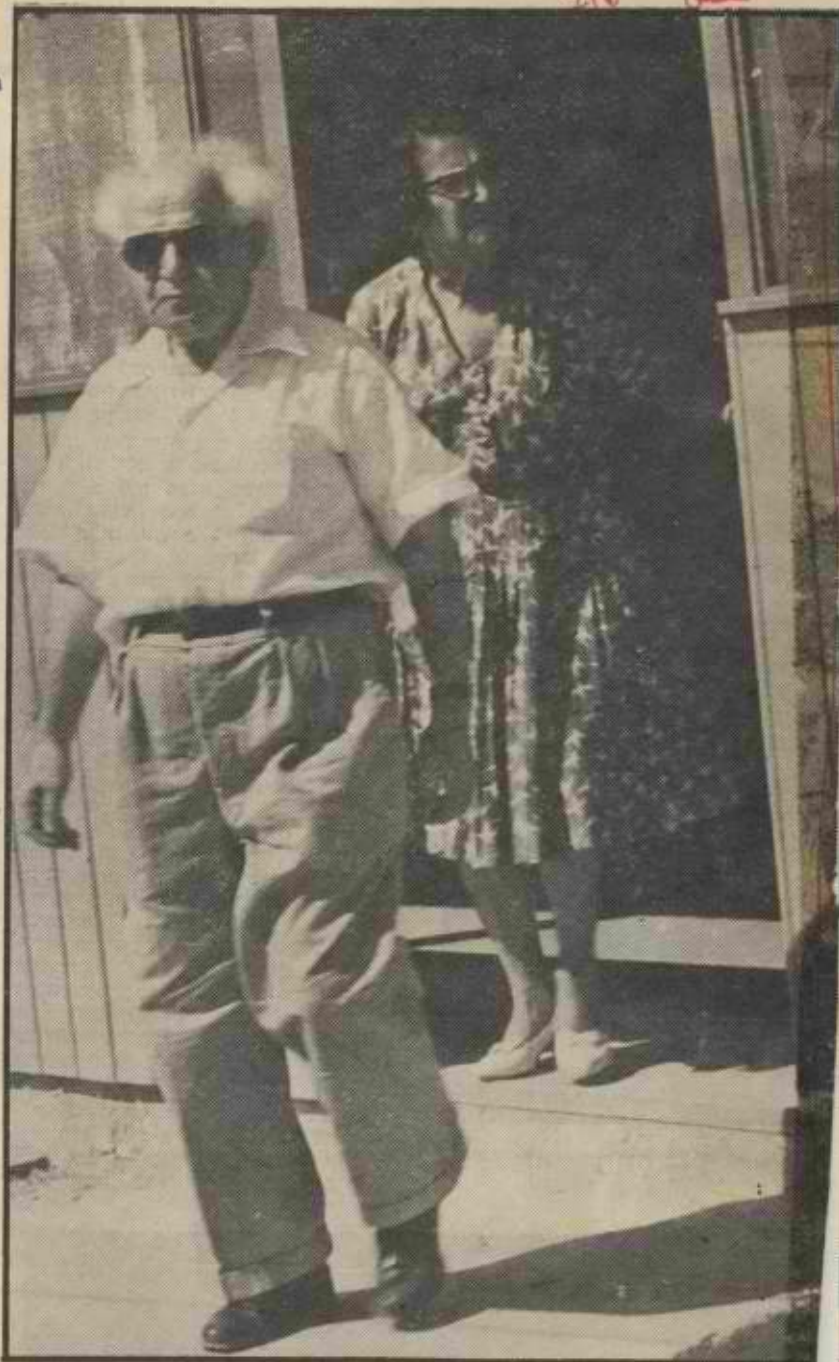
אישים, אלא לערוך רוטציה, כל חוליה עבדה במשך שבועיים עם אישיות מסוימת, ואחר-כך התחלפה בחוליה ששמרה על אישיות אחרת. מפקדי החוליה לא רצו שתיווצר נאמנות אישית ומחויבותיות של שירותים בין הגורילות לשרים.

הגורילה

נענש

ראח כי רעיית ראש-הממשלה ש' בא אחרי בן-גוריון, מדים אשכול, לא הסכימה עם מדיניות מפקדי-החוליה. כמה ימים אחרי שנכנס אשכול לתפקידו, ביקשה מאחד משומריהראש, לקסוף ל"מכולת להביא לי חלב". שומריהראש סירב בנימוס, ואמר לה: "אני מצטער, זה לא התפקיד שלי". אשכול נדהמה, אבל לפולה הייתה עושים את זה "שע"נה, כאן לא יכול היה שומריהראש להת-

לבן ולדאוג לכך שבן-גוריון יאכל אותה. בשעה 10.15 היתה פולה מתקשרת בטלפון לכל מקום שבו היה בן-גוריון, ודורשת מהגורילה דיווח, אם אכן קיבל ואכל בן-גוריון את הלחם שלו. לשירות סיגנונה המחוסס של פולה בן-גוריון, אהבו אותה שומריהראש. בינואר 1965, החליטה מפא"י לקחת מבן-גוריון את מכונית-המיפלה שעמדה לרשותו, אחרי שגורש ממפא"י עם הקמת רפ"י. אחד הגורילות מיהר להציע את מכוניתו האיר-



פולה ודויד בן-גוריון בשדה-בוקר גברים בכניסיהם

הגורילות

והנשים

אפק, רענה לה: "את לא פולה". אתו שומריהראש לא ליווה עוד את אשכול. אחד האישים הפרובלמטיים ביותר היה מי שמכחן כיום כשר-החוק, וכעבר כשר-הביטחון, משה דיין, הוא, שמר על יחסי קרובים עם הגורילות שלו, לא יכול היה להסתגל לצל המדי, פעמים רבות היה דיין קופץ מעל גדר הצריכה, נכנס במהירות למכונית, מתניע אותה ומסייג תלך, עוד לפני שהגורילות הבחינו במה שקרה, או היתה מתחוללת מהומה שלמה. שומריהראש היו מדווחים באלהות ל"מרכז שלהם ולתחנת מישטרת רמת-גן על היעלמו של השר, מכוניות וניידות היו יוצאות לחפש אותו, לרוב ללא הצלחה. פרשת בריחתו של דיין הסתיימה אחרי שיהיה שהיתה לו עם מפקד החוליה, המפקד הסביר לשר, כי בכל פעם שהוא מתחמק, עומדים שומריהראש לדיון

חלב כחנות-המכולת, עד לטיטוא הבית, אולם הגורילות אהבו את פולה בן-גוריון, העריכו את טיפולה ב"זקן" ועשו זאת ללא טרזניה, כשהם עצמם מנסים להסתיר עבודות-צדדיות אלה ממפקדיהם.

גורילות

מתייפחים

אולם הגורילות זכו ליחס דומה מפולה, היא עמדה עלי-כך שהם יישבו איתה במיטבה, תחת להיות מוצבים בפתח הבית, היא היתה משקה ומאכילה אותם, סקרנותה הטיבעית של פולה הופעלה גם כלפי שומריהראש, היא הכירה את תולדות חייו ובעיותיו המישטחתיות של כל אחד מהם. כאשר הבחינה פולה פעם, כי פנוי של אחד הגורילות נפולות, היא תקרה אותו והפסיקה לדבר, רק אחרי מאמצים רבים, ואחרי שהפעילה את כל כישוריהם ההקירה שלה, הסכים שומריהראש לספר לה כי אשתו חולה, וכי בבית-החולים ב"לינסון אין מוכנים לאשפו אותה בגלל חוסר-מקום. מייד הורתה פולה לנתג של בן-גוריון להסיע אותה ואת שומריהראש לביתו של שומריהראש, שם אספה את אשתו, והמכונית המשיכה לבי"נסון. הי שערוריה שערכה פולה בבית-החולים הועילה, האשה אושפזה מייד.

כאשר הוקמה החוליה של שומרי גורילות", הועידו להכריח את השמירה על אישיות אחת בלבד - דויד בן-גוריון, ראש-הממשלה ושר-הביטחון, כבר אז נקבעו סטנדרטים גבוהים להתנהגות הגורילות, ובעיקר להתנהגות האישים ה"שמורים כלפיהם. הגורילות היו שומרי ראש בלבד, ואסור היה להם לבצע שירותים אישיים כלשהם עבור האישיה ששמרה.

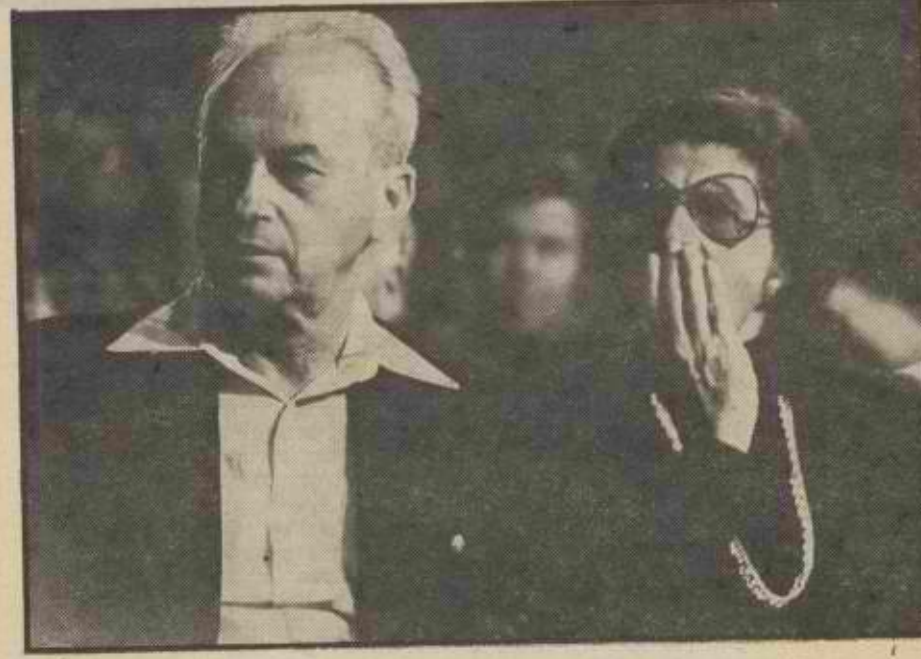
אצל בן-גוריון לא היתה כלל בעיה, לא מעולם לא דרש שירותי משרתים מי גורילות, וגם לא היה זקוק להם. בן-גוריון היה מוקף חמיד בעוזרים, ראשי-ית ושלישים, שהיו צריכים להילחם כדי שיסכים לקבל את עזרתם.

כינוי הקלות מצרפת של דה-גול, שם היו מכוני שומריהראש בשם זה, אחרי מותו של בן-גוריון הוסב שם השדרה לשדרות בן-גוריון.



גולדה ושני שומרי-ראשה שמורה מפני הבזקים

(המשך מעמוד 17)
 מקבלים עונשים על כך שהתירו לדיון להתמקד בהם. אחרי אותה שיחה הפסיק דיון לברוח מהגורילות שלו. כאשר הדל דיון מלהיות שריביטחון. ובטרם מוגה כשר-החן, ביקש אחד הגורילות רשות להיות שומרי-ראשה האישי ונהגו הצמוד של דיון. מבוקשו ניתן לו. שומרי-ראשה של גולדה מאיר עמדו לפני בעיה שונה לגמרי. גולדה היתה אשה, והם הרגישו חובה לתת לה שירותים. שאותם לא היו גותנים לגבר. אולם גולדה מעטה לדרוש, ופעמים רבות אף נזפה בגורילות שלה על שהם מטפלים בה יותר מדי. כאשר פרשה גולדה, ובעיקר אירי מחד לתת חור הסיפור של דיון, אחז מוהתיקו החוליה ביקש להיות שומרי-ראשה האישי



דאה ויצחק רבין היתקלות וסולחה

שלה, ומבוקשו ניתן לו. אחד מתפקידיו של שומרי-ראשה היה להרחיק את הצל"מ מים מגולדה. כדי שלא יבויקו על תוך עיניה אלומות מצלמותיהם. ההבזקים היו מכאיבים לעיניה החוליות.

כמה תקריות אירעו בין דאה רבין ובין הגורילות ששמרו על בעלה. דאה רבין נכנסה להפקידה כאשר ראש-המשלה סמוך לשובה מוואשינגטון. שם ראתה כיצד העוזרים ושומרי-ראשה אינם מהינים רים לאישיות שעליה הם שומרים. לעשות צעד אחד לבד. אולם אחרי כמה היתקלות יות נכנסה רבין לתלם, והיחסים בינה לבין הגורילות שופרו.

לגבי סוגיה פרט היה המצב שונה לגמרי. אשתו של מי שהיה שריביטחון לא ביקשה מעולם משהו משומרי-ראשה של בעלה, ותבעה מהם רק לקבל את הקפה שהיא הכינה עבורם. לעיתים היו הם מציד עים לעזור לה, או להסיע אותה לקניות. אך היא סירבה בכל חוקה. דמותה של סוגיה פרט היא, עד היום, אגדה בקרב שומרי-ראשה.

שותפים לשימחה ולמכאוב

עם המהפך, הל גם מהפך בסיגנון העבודה של שומרי-ראשה. היום הם שומרי-ראשה-משרתיים, לא רק של ראשי הממשלה, מנחם בגין, אלא גם של אשתו, עליזה. בתו, דאה, ומזכירות לישיבתו של בגין. היחידה שאינה מוכנה להיעזר בשרותי-הגורילות היא בתו הבכירה של בגין, חסיה. לאשת ראש-הממשלה, עליזה בגין, יש שומרי-ראשה משלה. שהוא גם נהג. היא נוסעת לכל מקום במכונית-השרד המורדת ואינה מהססת להטיל עבודות מ' עבודות שונות על שומרי-ראשה. אלה חייבים לטפל לא רק בעליזה בגין, אלא גם בדידותיה ובבתה, דאה.

שומרי-ראשה של מנחם בגין הם משרתיים לכל דבר. איש מהם אינו מעלה על דעתו לסרב לעשות עבודות שירותים או לעבודות-בית עבור עליזה בגין, או לסרב

הראש לעשות שיתוויות כמו להביא לילדים סוכריות, או לגנוס ולהביא או תם מהגן. יחסים מיוחדים-במינם נלקמו בין שריביטחון, עזר וייצמן. לבין שומרי-ראשה שלו, ראומה וייצמן אינה מוכנה ללכת לשמוע על עזרה מצד שומרי-ראשה. לפרט מת זאת, הוצמד בנסיעות לחוף-לארץ שומרי-ראשה לשאולי. בנו של שריביטחון



דאה ועליזה בגין שליחיות קטנות



עליזה בגין ויונה קלימוביץקי הסעות קטנות

שאוילי נפגע במילחמת-ההתשה. ומאז פציעה הוא סובל לעיתים ממשברים חדים. שומרי-ראשה, שהוצמד לשאוילי ויחסי התיידד גם עם שאוילי וגם עם הוריו. היכרות עם בנו של שריביטחון, אותו שומרי-ראשה רשות לעזוב את הוא החליט להיצמד לשאוילי, להבראתו. שאוילי התקבל לעבודה שיה הצבאית. ושומרי-ראשה יחד איתו כך עובדים שניהם. שהפכו ידידים בלב ובנפש. שכם אל שכם. גם בגלל פרשה זו וגם בגלל אופיו המיוחד, הפך וייצמן ידידאמת לכל שומרי-ראשה שלו. והם אצלו בני-בית ושותפים מלאים לשמחות ולמכאובים.

לכל בקשה שהוא, שמה יבולע לו. כאשר עליזה בגין נמצאת בחוף-לארץ, אפשר לראות אותה עורכת קניות, כאשר מאחר ריה צועד שומרי-ראשה, כשהוא עמוס ב' קופסות ובשקיות, הרכישות של בגין. אולם לא רק עליזה בגין זוכה בשריר-הים אלה בגלל בעלה. גם מזכירות הליש'ה של בגין, על הגורילות להסיע את המזכירות לכל מקום. פעמים רבות אירע שמכונית-שרד, ובה שומרי-ראשה, הסיעו את יונה קלימוביץקי, מזכירתו האישי של ראש-הממשלה, מהמישרד בירושלים לביתה שבבתי-ים.

לא כך המצב לגבי רעיית נשיא-המדינה, אופירה נבון. אל אופירה מוצמד שרי-מרי-ראשה, שהוא גם הנהג של מכונית השרד שלה. אולם אופירה עומדת על כך ששומרי-ראשה לא יעשה עבורה שום שירותים החורגים מתפקידו. רק לעיתים חודגת אופירה מדרכה, כאשר העניין נוגע לילדה. או היא 'מרשה' לשומרי-

(המשך מעמוד 20)



גורמות ישראלים ומצריים סביב הנשיא קציר שתי אסכולות

(המשך מעמוד 18)
 הילכות נימוס ושולחן. הם לבושים תמיד באופן נקי ומסודר, לעיתים קרובות ב"חליפות ועניבות. לפי אופי המעמד שאליו הם מלווים את השר שלהם.
 גם כאשר הם מפעילים כוח, כדי להלץ את האישיות, שעליה הם שומרים, מהי המון העט עליה. הם עושים זאת בעדינות, העיתונאים, המלווים את האישיות, יודעים כי מכה בצלעות מידו שומרי-הראש מכאיבה ביותר, אך כימעט בלתי-ניתנת להבחנה. למרות השיטות העדינות-לכאורה של שומרי-הראש הישראליים, הם נחשבים כעילים ביותר מסוגם בעולם. לאחד רונה, עם ביקוריהם בארץ של שרי-החוף האמריקאים הגרו קסינג'ר וסירוס ואנס, הנשיאים ריצ'ארד ניקסון וג'ימי קארטר, הכירו שומרי-הראש האמריקאים את עמיתיהם הישראליים, וכיום הם מודים שהישראלים עירניים וטובים מהם.
 מיפגש מעניין נערך בין שתי אסכולות

היום, היתה התנהגות המיצרים שונה.

יריקה בפרצוף

שנזקק מהיציע עליידי צעיר בשם דוויק, לא היו שומרי-הראש במקום. היו אלה סדרני הכנסת שלכדו את המתנקש. לעומת זאת היו מעורבים שומרי-הראש בשלוש פרשות של יריקות לעבר שרים. היריקה הראשונה היתה בשנת 1965, בין גוריון פרש ממסא"י הקים את רס"י, רא"י שי מסא"י הפיצו או את הסיפור, כאילו השמיץ בגוריון בעיתון לוק את בני העדה הספרדית בישראל. כאשר הגיע בגוריון, במסגרת מסע-הבחירות שלו, לאשקלון, הסתער עסקן מפא"י מקומי על מכוניתו, וירק לעברו, הגורילות וינקו לעבר הירוק, הכניסו אותו לתדר מדרגות בבניין הסמוך, והיכו אותו מכות נמרצות. היריקה השנייה היתה לפני חודשי אחדים, כאשר הגיע מנחם בגין במכונית השרד שלו אל מרכז הרות, בחוף צמדו

מ' אז הקמת החוליה, לפני 30 שנה, לא היו מעורבים חברים בהתנקשות של מסע בחיי האישים שעליהם הם שומרים, מילבד היקלעות אישים לתוך המון סוהר, בדרך כלל מעריץ או סקרן, הם לא היו נאלצים להפעיל את אגרופיהם או את נישקם. כאשר היתה ההתנקשות ב"כנסת", שבה נפצעו דויד בגוריון ושר"ה מנים דאג, משה חיים שפירא, מרימון פרומין בלב ירושלים.



סוניה ושמעון פרס ללא שדותים

מפגיני ארץ-ישראל השלמה, כאשר הא"ס שירת המכוניות את מהלכה, וינק אחד המפגינים על מיכסה המנוע של מכונית-השרד של בגין, וירק על השימשה. שומרי-הראש וינקו לעברו, הורידו אותו בכוח מהמכונית, תוך כדי שהם סופגים מטר של ביצים ועגבניות מהמפגינים האחרים.

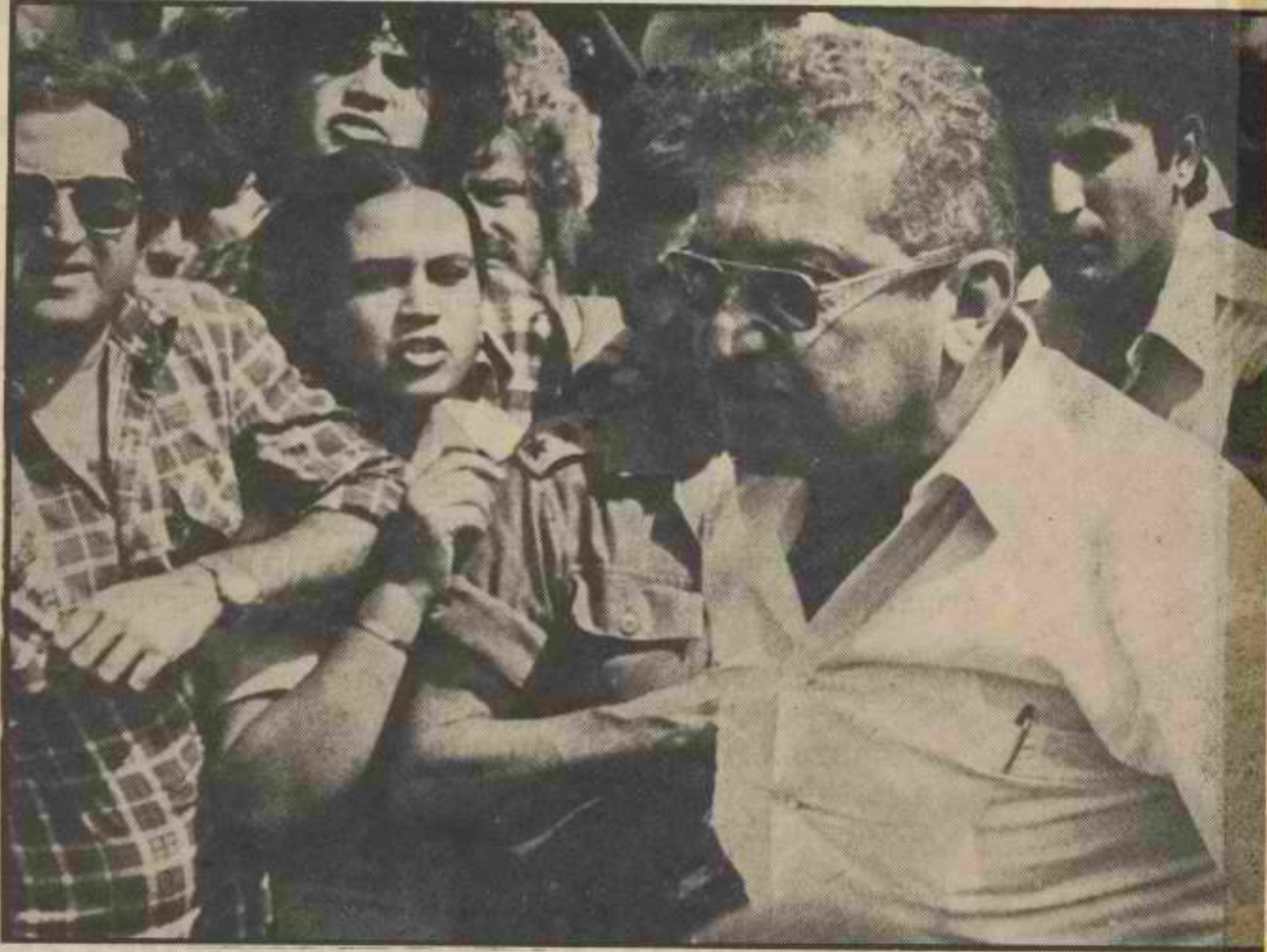
היריקה השלישית היא המפורסמת ב"י ויהר, כאשר ביקר צעיר וייצמן ביום הקרב בגן-הירק של נאות-סיני, הוא התקבל ב"מתח רב, ולא ניתן לו לדבר כלל. וייצמן התרנו, החליט לעזוב את המקום, כשי"הוא מלווה בקריאות-בוגד", אחת המפגינות, מול כהן, יריקה לעברו, הגורילות שהיו עסוקים בחילוץ של צעיר וייצמן מהמקום, כלל לא שמו לב לכך.

אין ספק כי שמירה על אישים היא הכרחית. חשוב, כמובן, שלראש-הממשלה יהיו שומרי-הראש ויתכן אפילו כי הדבר דרוש לשר-הביטחון. יש הגורסים כי גם נשיא-המדינה חייב לפחות בשומרי-ראש אחד.

אולם קשה למצוא הצדקה להוצאת של עשרות מיליוני לירות בשנה על שמירה על יינאל ירון, אריק שרון או שימחה ארליך. קשה להניח כי מישהו מעוניין להתנקש בהם או לחטוף אותם.

שערורייה ציבורית ממדרגה ראשונה היא האופנה החדשה של הפיכת שומרי-הראש המיקצועיים לנושאי-כלים ושרתים אישיים של אותם שרים. אין סיבה לכך, ששומרי-ראש יעשה קניות עבור יינאל ירון, או שיקפיד להתייע מדי בוקר את המכונית הפרטית שלו, החונה ללא שימוש במיסקר ביתו, כדי לשמור על המצב.

שערורייה כפולה ומכופלת היא עזות-המצח של אישים, ובראשם ראש-הממשלה מנחם בגין, כשתם באים להפוך את שומרי-הראש לשרתים של בני-המישפחה ו"המזכירות, איש לא בחר בעליה בגין לתפקיד אשת-ראש-הממשלה, ולציבור כלל אין עניין בנחיתות של הבת לאה, או של המזכירה ויגה.



מיכא כהן וורקת במני עזר וייצמן בגן-הירק של נאות-סיני שלוש יריקות

יוסי ינאי